

Finansinspektionens direktionens beslut om kontracykliskt buffertkrav och maximal belåningsgrad för bostadslån

Finansinspektionens direktion har på sitt sammanträde den 20 december 2016 beslutat att inte ställa något kontracykliskt buffertkrav enligt 10 kap. 4 § i kreditinstitutslagen (610/2014).

Enligt aktuell bedömning föreligger det inte något behov av att sänka den maximala belåningsgraden för bostadslån enligt 15 kap. 11 § i kreditinstitutslagen eller begränsa vilka säkerheter som får användas för beräkning av belåningsgraden, inte heller att tillämpa andra tillgängliga makrotillsynsinstrument.

Finansinspektionen fortsätter förberedelserna för att senast den 1 juli 2017 införa en institutsspecifik lägsta gräns på 10 % för den genomsnittliga riskvikten i bolåneportföljen för kreditinstitut som tillämpar interna modeller.

Beslutsmotivering

Det senast observerade värdet på trendavvikelsen avseende kreditstocken och BNP, som utgör det primära måttet för det kontracykliska buffertkravet, för andra kvartalet 2016 är negativt (-0,7 procentenheter) och ger således det kontracykliska buffertkravet referensvärdet 0,0 %. Trendavvikelsen har minskat från föregående kvartal, och också värdet för föregående kvartal reviderades tydligt ned till följd av statistiska justeringar. Det har skett en trendmässig minskning i trendavvikelsen avseende kreditstocken och BNP sedan 2010 och det senast observerade värdet är det lägsta sedan 2003.

De kompletterande riskmåten (bl.a. den makroekonomiska utvecklingen och bytesbalansutvecklingen, ökningstakten i utlåningen, hushållens skuldsättning, bostadsprisutvecklingen, prissättningen av risker och bankernas sårbarheter) tyder fortfarande inte sammanlagt på en sådan ökning av det finansiella systemets sårbarheter som skulle förutsätta ett högre kontracykliskt buffertkrav.

Den maximala belåningsgraden för bostadslån begränsar bostadslånets belopp till högst 90 % (och vid förstagångsköp av bostad till högst 95 %) av det verkliga värdet av säkerheterna vid den tidpunkt då lånet beviljas. För att begränsa en exceptionell ökning av riskerna för den finansiella stabiliteten kan Finansinspektionens direktion besluta att sänka dessa maximibelopp med högst 10 procentenheter. Direktionen kan också besluta att begränsa användningen av andra säkerheter än realsäkerheter för beräkning av belåningsgraden.

Det föreligger för närvarande inte något omedelbart behov av att skärpa den maximala belåningsgraden för bostadslån från basnivån, eftersom inga tydliga tecken på en exceptionell ökning av riskerna för den finansiella stabiliteten har gjort sig gällande.